28 d'octubre: Sant Simó i sant Judes, apòstols

Text de l'Evangeli (*Lc* 6,12-19): En aquells dies, Jesús es retirà a la muntanya a pregar, i hi passà la nit fent oració a Déu. I quan fou de dia, cridà els seus deixebles i n'escollí Dotze entre ells, els quals anomenà apòstols: Simó, al qual donà també el nom de Pere, i Andreu, el seu germà, i Jaume, i Joan, i Felip, i Bartomeu, i Mateu, i Tomàs, i Jaume d'Alfeu, i Simó, que s'anomena Zelador, i Judes de Jaume, i Judes Iscariot, que fou traïdor (...).

Sant Simó i sant Judes, apòstols

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui celebrem Simó el Cananeu i Judes Tadeu. A les llistes dels Dotze sempre apareixen junts. Simó rep un epítet diferent en les quatre llistes: Mateu i Marc l'anomenen "Cananeu"; Lluc el defineix com "Zelota". En realitat, els dos qualificatius signifiquen el mateix: "ser gelós, apassionat".

És molt possible que aquest Simó, si no pertanyia pròpiament al moviment nacionalista dels zelotes, almenys es distingís per un zel ardent per la identitat jueva i, consegüentment, per Déu, pel seu poble i per la Llei divina. Si és així, Simó es troba a les antípodes de Mateu que, pel contrari, com a publicà procedia d'una activitat considerada totalment impura. És un signe evident de què Jesús crida els seus deixebles i col·laboradors dels més diversos estrats socials i religiosos, sense exclusions.

—El grup dels Dotze és la prefiguració de l'Església, en la que han de trobar espai tots els carismes, pobles i races, els quals assoleixen la seva harmonia en la comunió amb Jesús.

Sant Simó i sant Judes, apòstols

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui considerem també Judes Tadeu (a qui no s'ha de confondre amb Judes Iscariot). A Judes Tadeu se li atribueix la paternitat d'una de les cartes del Nou Testament que se solen anomenar "catòliques" per no estar adreçades a una Església local determinada, sinó "als qui han estat cridats, estimats de Déu Pare i guardats per a Jesucrist".

Aquesta carta té com a preocupació central alertar els cristians davant de tots els qui prenen com excusa la gràcia de Déu per a disculpar els seus costums depravats i per desviar altres germans amb ensenyaments inacceptables. L'autor d'aquestes línies viu en plenitud la seva fe, a la que pertanyen realitats grans com ara la integritat moral i l'alegria, la confiança i, finalment, la lloança, tot això motivat

només per la bondat del nostre únic Déu i per la misericòrdia de nostre Senyor Jesucrist.

—Tant de bo que l'apòstol Judes Tadeu ens ajudi a redescobrir sempre la bellesa de la fe cristiana, tot sabent testimoniar-la amb valentia.